

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
דוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשת

עורך תבנית:
אהרון צור

כתב בכיר:
אלה חזקוני

צלם המערכת:
אליהו כהן

רחוב הרצל 26, תל אביב, טל 62239
ת. ד. א. 1000
המזכיר: אהרון צור
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל 62239
ההפצה: דוד טופל ובניו, תל אביב
המערכת אינה אחראית לתוכן העיתון

העיתון הנקרא בימינו ומדינה

● היא הוכיחה מה נראה הסכנה הטמונה בקיומו של מנגנון-חושך הסר למרותה של קבוצה רודנית, ללא פיקוח ציבורי, מוגן מכל גילוי וביקורת. אין תימה כי דרכי-החשיבה גאנגסטריה מתפתחות בשולי מנגנון כזה. אם לא תחסל אותו החברה ההגונה בעוד מועד, יחסל הוא את החברה ההגונה.

● היא הוכיחה מה רבה הסכנה הטמונה במצב הנוכחי של משטרת ישראל, אשר בראשה עומדים אנשים שהוכחו לעיני כל כמושחתים, ואשר מפקדה הראשי הוקע בפסק דין של בית-המשפט כשקרן. אנשים אלה אינם יכולים אלא להיות עבדים נרצעים של מנגנון-החושך, הקופצים לקול אדונייהם.

העולם הזה נחרד בפעם הראשונה למראה סכנה זו, כאשר הופעלה נגדו מערכת הטרור הקודמת, בימי הקרב נגד השביתות בחיפה. בראותו את המשטרה מטשטשת את העקבות ונותנת בכך סעד מוסרי למניחי הפצצות המתועבים, החליט לצאת למלחמה בגוב זה של שחיתות.

אותו מצב קיים היום, עם גבור ההתנוונות בצמרת המשטרה. הקצינים שהוקעו בפומבי, מנצלים את שעת-החושך לטרוד חשבונית אישיים. קבוצת התנפנים הסובבת אותם מפיצה את הזכב כאלו בימי העולם הזה את החטיפה לצרכי האפלים.

אין צורך בתשובה לרשעים נקלים אלה. גם היריבים הקיצוניים ביותר של העולם הזה בעתונות העמיתית גירסה מול גירסה, זו של השב. וזו של העולם הזה. אנו מופנים שתתמודדה זו בזו לעיני הציבור — בלב האדם הנאור.

בסופו של דבר, זה ענין של אימוץ. כל אדם יצטרך להחליט למי להאמין — לבעלי המכונה הענקית, אשר כל כוחות המשטר מאחורי גבם, או לאותו קומץ קטן היוצא לבדו נגד הענק, כשנשקו היחיד הוא האמת. אנו מוכנים לקבל את פסקי-דינו של הציבור הנאור בענין זה.

זוהי מלחמת בני-החושך בבני-אור.

עבודתנו שלנו, באור היא נעשית — גלויה לעיני כל. כתבי העולם הזה אינם עושים את מלאכתם במחשכים. הם פונים בגלוי אל מי שיש לפנות. הם מזוהים את עצמם בכל פניה. מטרת כל חקירה ברורה היטב, ונמסרת בפה מלא לכל הנוגע בדבר, ברגע שהוא נחקר ביחס לחלקו בפרשה.

חקירת-הפאר נגד הש.א. שנוהלה בידי אלי תבור, היתה דוגמה יפה לכך. העבודה הקשה, נגד מנגנון-חושך גדול ועשיר, בוצעה לעיני השמש, אלי תבור, שהיה זוכה על כך לפרס פוליצר בארצות-הברית, שוחח עם הממונה על הכנסות המדינה, זאב שרף עצמו, שהקדיש לו שעה ארוכה להסברת נקודת-השקפתו. תבור גם זיכר עם ראש הש.א., תוך זיהוי עצמו. מעולם לא נעשה שום נסיון להסתיר את מטרת החקירה — גילוי זהות ראשי הש.א., ושיטות עבודתו. גילויים אלה לא הוכחו על-ידי שום גורם רציני, והם הפכו בסיס לכל ויכוח על נושא זה בציבור ובכנסת.

ובמול: אנשי האפילה. הם מסתתרים מאחורי מנגנון-החושך. כמעט ואי-אפשר לראות את המפלצת כולה, על כל אבריה. התקפותיה נעשות מאחורי הגב, בחסות מסך סמין של שקרים ופרובוקציות. הם באים מכל הצדדים, במפתיע ובהסתר.

כמעט מדי יום ביזמו מתגלים אברים חדשים של מפלצת קעורה זו. אנשים שנראו עוד אתמול כאנשי-רוח הגונים, מתגלים לפתע כסוכנים שכירים, כתבלבים המוכנים לכל דבר תועבה למען אדונייהם. הם מסבכים במערכה האפילה מוסדות תרבות ותאיטרוניס. וגם עתה, אחרי שעשרות אנשים הזדהו כשכירים במערכת בני-החושך, ידוע רק חלק קטן מן המתנה האפלה.

מלחמה של בני-אור בבני-חושך — הנה היא נערכת לאור היום, לעיני השמש. חזנו חשוף. האור הוא נשקנו הסודי היחיד.

מלחמה זו — צפויה היתה והכרחית.

לא נולדנו אתמול. בצאתנו בשליחות האמת להתמודד עם כוחות-החושך, ידענו כי אנו הולכים אלי קרב. שבוע אחרי שבוע כיוונו את זרקור הניתוח ההגיני לפעולות הש.ב. הוצאנו מן המחתרת את הש.א. המהתה חלק בלתי נפרד ממנגנון החושך. לא השלינו את עצמנו כי מיבצעים אלה יישארו ללא מכה נגדית.

המכה שירדה עלינו השבוע היתה בלתי-צפויה. התרגלנו למעשי-טרור. שלושה חברי-המערכת כבר נפצעו בהתנקשויות קודמות. שלוש פעמים הוגחו מכוונות-תופת במשרדי המערכת והדפוס, אשר שתיים מהן התפוצצו ואילו השלישית, שלא התפוצצה רק במקרה, עשויה היתה להשמיד בנין על עשרות יושביו. לפני שנתיים הותקפו שני ראשי המערכת, האחד נפצע בצורה רצינית והשני, שעצמות שתי ידיו נשברו, הצליח להזיז נסיון לחספו למטרות שאינן ברורות עד היום.

הנסיון שנעשה השבוע היה שונה מקודמיו. אולם אם הצורה היתה בלתי-צפויה, הרי עצם הפעלת הטרור היה צפוי בהחלט.

לא היה זה מעשה-הגבורה של מנגנון הכוח בעצמו והשלווה בנפשו. הוא היה סימן של חולשה — מעשה שהעיד על התנוונות מוסרית ועל התמוטטות רוחנית כאחת.

אלה הם הנפתולים של חיה פצועה. הנתקפת עזית מדי פעם כאשר פוגעת בה קרן האור של פרסום-האמת. ככל חיה פצועה, היא מסוכנת מאד. אולם ככל חיה פצועה, אי-בטחוניה הפנימי והגבוהתה ההיסטריות נושאים בחובם את זרע חורבנה.

לבעלי המבט השטחי יכול להיראות כי כוחם של בני-אור דל וזעום, ואילו כוחו של מנגנון-החושך אדיר ורב. מבחינה כמותית, מבחינה כלכלית, מבחינה אפשוריות של בעלי השלטון, אשר ביזם מרוכז הכל — זה נכון. אולם אין זה נכון מבחינה היחידה הקובעת לאורך ימים: מבחינת הרוח.

זהו רק סיבוב אחד בקרב עתיק-יומין — הקרב של המעטים נגד הרבים, של האדם החופשי נגד המכונה הדורסת. דרכם של שוחרי-האמת קשה וזרועת תחתיתם. אולם אנו הולכים בדרך זו בטוחים ואיתנים. אנו יודעים כי אנו חלק ממתנה גדול — מתנה המגלם את כל הטוב, היפה והחיובי בעם הזה. מתנה זה יעמוד לצדנו בכל מבחן רציני. הוא ישמור על אמונו וזהותו, הלווחם את מלחמתו בתנאים כה קשים. ובכוח אימוץ זה טמון סוד הנצחון.

לקחנו על עצמנו תפקיד זה, בידענו את הסכנות החמורות הכרוכות בכך. גשחל לעמוד גם בהן.

אורי אבנרי

21.10.57

המאורעות שהתחוללו השבוע, פותחים דף חדש בהיסטוריה הסוערת של "העולם הזה".

אחד מחבריה-המערכת המרכזיים, האיש שביצע זה עתה מיבצע לאומי בהוציאו מן המחתרת את הש.א., נחטף בצורה אלורית. הפעולה נעשתה בנוסח שהזכיר פעולות כנופיות הגאנגסטרים של אמריקה, שהיו כסוחים בתמיכת אנשי השלטון המושחתים שעמדו אחריהם. במשך 24 שעות הופעלה נגדו מערכת שטנית של איומים, תוך יסורים גופניים מרחיקי-לכת.

במהלך החקירה, עת נחקר בידי חוטפיו באחירה זו של סיוט דחוני וסבל גופני, נתגלה כי החוקרים בקיאים היטב באלפי פרטים שנגעו לא רק לחיי הפרטים של החטוף עצמו, בני משפחתו ובני משפחת אשתו, אלא גם לענינים פנימיים הנוגעים לעבודתו השוטפת של העולם הזה.

אוצר אינפורמציה זה, שנתן לחוקרים דמות של מפלצת היודעת את הכל והמסוגלת לכל, לא היה יכול להיות אלא פרי עבודה מאומצת של חודשים ושיגים. עבודה שבוצעה בידי מנגנון של מאות אנשים, הנוזרים במכשירי-האזנה משוכללים ובשיטה מסועפת של בילוש ועיקוב. ישנו רק גורם אחד בארץ שיש בידו כלים כאלה.

אם נשאר ספק ביחס לזהות החוטפים, הרי סולק כליל על-ידי כיון החקירה. החוטפים לא שאלו רק מאות שאלות בקשר ליחסיהם של עשרות גופים ומאות אנשים אל העולם הזה, שיטות העבודה של העתון ומקורות האינפורמציה שלו. הם חתרו לקראת מטרה מוחשית יותר: הודאה חתומה בידי אלי תבור כי העולם הזה ייסד מחתרת חדשה במדינה.

החוטפים לא הצליחו בזממם. למרות הלחץ הנורא שהופי על, למרות האיומים מסמרי-השערות נגד שלום אשתו ובני ביתו של תבור, למרות אבדן חושיו של קרבנם שהחל קודח בהלם, לא נשבר אלי תבור.

חקירה זו היתה רק צד אחד של המטבע. כאשר נסתיימה, החל הצד השני, המחפיר עוד יותר.

משטרת ישראל, שחלק מאנשיה ממונים מטעם הש.ב., ושראשיה המושחתים נרתמו ברצון למסע, המשיכה במקום שהפסיקו החוטפים.

קודח בחום, רועד בצמרמורת, מוכה הלם כבד אחרי יממת הזוהרה, בה לא ישן, לא אכל ולא שתה, נלקח הקרבן למטה המחוז של משטרת ישראל על אף התנגדותו המפורשת של הרופא.

מן הרגע הראשון לא התיחס אליו איש כאל מתלונן הבא לדרוש צדק. לא הורשה לו להזמין את פרקליטו, כדי שיגיש את התלונה בשמו. למעשה הפך מיד לנאשם ולעציר, כשהמכונה הגדולה מופעלת כדי להוציא ממנו הצהרה שלא נחטף בידי הש.ב., אלא ביים בעצמו את החטיפה של עצמו.

השיטות החשוכות של הג.פ.א. הופעלו בידי החוקרים. האיש הקודח והרועד, שלא ידע שינה זה 24 שעות, הועבר מיד חקירה רצופה של שמונה שעות, מבלי שינתן לו לנח, מבלי שחוגש לו ארוחה של ממש. הסיוט הנורא נמשך, רק החוקרים השתנו.

האגנם השתנו? אלי תבור האשים בפירוש את הש.ב. בחטיפתו. עתה עמדו מולו מפקדי הש.ב. וראשיו, חלקם במדי משטרת ישראל, כשהם מנהלים נגדו את החקירה על אותה חטיפה בה נאשמו אנשיהם ופקודיהם. אם היה צורך במשהו כדי להשלים את התמונה הקפקאית המחרידה, הרי פרט זה סיפק אותו.

כל אותו זמן הוחזק אלי תבור בבדידות, מנותק מן העולם, כשאף לפרקליטו ולאשתו נאסר להתקרב אליו. שעה אחרי שעה נמשך העינוי, כשמטרתו לשבור את האיש. אחרי הפסקה קצרה בבוקר נמשכה החקירה בידי מנגנון החושך. רק לפני הצהריים, 40 שעות אחרי החטיפה, הוגשה לו הארוחה הראשונה — ארוחת-בוקר.

אחרי שאימתן הזכות לפרקליטו לראות את הקרבן איים להפוך לשעוריה ציבורית, ניתן לעורך-הדין שמואל תמיר להתקרב לאלי תבור, וגם זה רק בנוכחות איש הש.ב. הדבר סימל את הרגע בו נואש כנראה המנגנון לשבור את הצעיר חסר-הישע.

למרות הלחץ הגופני והרוחני של שתי יממות, לא נשבר אלי תבור גם הפעם. סיפורו נשאר בלתי-מיוערע. קול האמת בקע מכל פרט ופרט.

המאורע הזה אינו נוגע ל"העולם הזה" בלבד — הוא מהווה מפנה בחיי הציבור של ישראל.

מעולם לא בוצע בישראל מעשה כה גם וכה ציני. היתה זאת סטירת-לחי מצלצלת וברוטאלית לכל היסודות ההגונים שעוד שרדו בחיים הציבוריים. היא הוכיחה דברים החייבים להדהד בלבו של כל אדם החרד לגורל המדינה.